

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนก วงศ์ตระหง่าน. แนวพระราชดำริด้านการเมืองการปักครองของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา และฝ่ายวิจัยฯพัฒกรรณ์ มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๑.

คณะกรรมการจัดงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐๔. จดหมายเหตุการอนุรักษ์กรุงรัตนโกสินทร์. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๔๕.

คณะกรรมการจัดงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐๔. ประวัติศาสตร์กรุงรัตนโกสินทร์เล่ม ๒ รัชกาลที่ ๔ - พ.ศ. ๒๕๗๕. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๔๕.

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. สีแฝนดิน. ๔ เล่ม. กรุงเทพฯ : สยามรัฐ, ๒๕๓๑.

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชนิพนธ์จดหมายรายวัน ร. ๔ เมื่อเสด็จประพาสเกาะซัวครั้งหลัง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไก, ๒๔๖๖.

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชนิพนธ์จดหมายรายวัน ร. ๔ เมื่อเสด็จประพาสเกาะซัวครั้งหลัง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไก, ๒๔๖๖.
ฉบับดิจิทัล จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชนิพนธ์จดหมายรายวัน ร. ๔ เมื่อเสด็จประพาสเกาะซัวครั้งหลัง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไก, ๒๔๖๖.
ฉบับดิจิทัล จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชนิพนธ์จดหมายรายวัน ร. ๔ เมื่อเสด็จประพาสเกาะซัวครั้งหลัง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไก, ๒๔๖๖.

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. ระยะทางเสด็จพระราชดำเนินประพาสทางบกทางเรือรอบแหลมลายรัตนโกสินทร์ ๑๐๙ เล่ม ๒. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : องค์การค้าคุณสภาก, ๒๕๐๗.

จุลจารุพงษ์, พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า. เจ้าชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, ๒๕๑๗.

ชาลดา โกพัฒนา. ทำสกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สมัยรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๓.

ชัย เรืองศิลป์. ประวัติศาสตร์ไทยสมัย พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ ด้านสังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : บูรพาสาสน, (ม.ป.ป.).

เกกิ้ง พันธุ์เกกิ้งอมร. นวนิยายและเรื่องสั้น การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์. สงขลา : คณะกรรมการจัดงานสมัยรัตนโกสินทร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา, ๒๕๔๑.

ทมยนตี. รัมจัต. ๔ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : ณ บ้านวรรณกรรม, ๒๕๓๘.

ทองต่อ กล่าวไปว่า ณ อยุธยา การปฏิรูปการศึกษาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ใน พระราช - กรณียกิจกับการพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์, หน้า ๗๕-๗๙. กรุงเทพฯ : สำนักงาน เสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๗.

ทองต่อ กล่าวไปว่า ณ อยุธยา การศึกษาของไทยสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ใน พระราช - กรณียกิจกับการพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์, หน้า ๗๐-๗๔. กรุงเทพฯ : สำนักงาน เสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๗.

ทองต่อ กล่าวไปว่า ณ อยุธยา พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงปฏิรูประบบบริหาร ราชการแผ่นดิน ใน พระราชกรณียกิจกับการพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์, หน้า ๒๒- ๒๕. กรุงเทพฯ : สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขานุการ นายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๗.

ทองต่อ กล่าวไปว่า ณ อยุธยา พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงปฏิรูป ภาษาฯ. คณะอนุกรรมการจัดทำสติกเกอร์และหนังสือเฉลิมพระเกียรติ, ๒๕๒๕.

ทองต่อ กล่าวไปว่า ณ อยุธยา สถาบันพระมหากาฬศรีในรัชธรรมนูญ ใน พระราชกรณียกิจ กับการพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์, หน้า ๔๖-๕๐. กรุงเทพฯ : สำนักงานเสริมสร้าง เอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๗.

ทักษิณ หวานนท์. ชีวประวัติบุคคลสำคัญของโลก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, (ม.ป.ป.).

ทิพากวงศ์, เจ้าพระยา. พระราชพงศาวดาร รัชกาลที่ ๑. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : องค์การค้าคุรุสภा, ๒๕๐๓.

ทิพากวงศ์, เจ้าพระยา. พระราชพงศาวดาร รัชกาลที่ ๔ เล่ม ๑. กรุงเทพฯ : องค์การค้า คุรุสภा, ๒๕๐๕.

เทพฯ ทับทอง. กรุงเทพฯ ในอดีต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, (ม.ป.ป.).

ธวัช ปุณโนธก. แนวทางการศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๗.

นรินทร์ธิเบศร์. นิราศนรินทร์. พระนคร : กรมตำรา กระทรวงธรรมการ, ๒๔๗๐.

ประคอง เจริญจิตวารุณ. การศึกษานวนิยายอิงประวัติศาสตร์ไทยระหว่าง พ.ศ. ๒๔๗๐- ๒๕๒๕. กรุงเทพฯ : โครงการวิจัยเสริมสร้างหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๗.

ประทีป เนื่องนิล. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, ๒๕๒๓.

ประยุทธ ศิทธิพันธุ์. ต้นตระกูลขุนนางไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กรุงชน,

๒๕๐๕.

ประพัฒน์ ศรีณรงค์. พระบาทสมเด็จพระปั่นเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงทำนุบำรุงพระพุทธรูปใน

พระราชกรณียกิจกับการพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์, หน้า ๑๑-๑๖. กรุงเทพฯ :

สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี, ๒๕๙๗.

ปิริวัณณ์ คำเจริญ. นวนิยายรูปแบบจดหมายของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์

มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

พุทธเลิศหล้านภาลัย, พระบาทสมเด็จพระ ปิริยานนท์. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ :

ศิลปอาบรรณาการ, ๒๕๑๔.

ภารดี มหาชันน์. พื้นฐานอารยธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอดี้นสโตร์,

๒๕๓๙.

รพีพร. สุกกาล. ๒ เล่ม. กรุงเทพฯ : รวมสารสนเทศ, (ม.ป.ป.).

รอง ศยามานนท์. ประวัติศาสตร์ไทยในระบบอรรถธรรมนูญ. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพาณิช, ๒๕๒๐.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๘๕. พิมพ์ครั้งที่ ๖.

กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๙.

ว.วินิจฉัยกุล. บูรพา. ๒ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : เพื่อนดี, ๒๕๔๓.

ว.วินิจฉัยกุล. รัตนโกสินทร์. ๒ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ, ๒๕๓๕.

ว.วินิจฉัยกุล. ราตรีประดับดาว. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : เพื่อนดี, ๒๕๔๒.

ว.วินิจฉัยกุล. ส่องผึ้งคลอง. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : เพื่อนดี, ๒๕๔๔.

วชรี รวมยานันทน์. วิวัฒนาการวรรณคดีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะ

อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

วินิตา ดีถียนต์. คุณค่าของนวนิยายอิงประวัติศาสตร์. ในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง แรงดึง
ของอคติและแรงรุกของอนาคตในวรรณกรรม การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรม
ไทยและอินเดีย. หน้า ๑-๕. ๒๙-๓๐ มกราคม ๒๕๓๙. ณ ศูนย์ยินดีศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วินิตา ดีถียนต์. เปื้องหลัง “รัตนโกสินทร์” การนำวิวิจัยมาใช้ในการแต่งนวนิยายอิง

ประวัติศาสตร์ ใน รัตนโกสินทร์, หน้า ๔๐๗-๔๓๕. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ, ๒๕๓๕.

ศุภร บุนนาค. บุญเพวงพระหากษรค. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, ๒๕๑๕.

สภาสตรีแห่งชาติ. สตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : สภาสตรีแห่งชาติ, ๒๕๑๙.

สมพร มันตะสูตร. วิเคราะห์เรื่องสีແผ่นดินและหลาຍชีวิต. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๒.

สุพรรณี วราทร. ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทยตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึง พ.ศ. ๒๕๗๕. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ๒๕๑๙.

สุพรรณี วราทร. ประวัตินวนิยายไทยตั้งแต่ปลายสมัยรัชกาลที่ ๕ ถึงสมัยเปลี่ยนแปลง การปกครอง พ.ศ. ๒๕๗๕. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณาธิการรัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

สุวรรณ เชื่อนิล. วิเคราะห์นวนิยายเรื่องขุนศึกของไม้เมืองเดิม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๓.

เสื้อthon ศุภะสกุณ. ประวัติศาสตร์ไทย ฉบับพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญหัศน์, ๒๕๒๐.

แสงสม เกษมศรี, ม.ร.ว. และ วิมล พงศ์พัฒน์. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยรัตนโกสินธ์ รัชกาลที่ ๑ - รัชกาลที่ ๓. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการข้าราชการประจำวัติศาสตร์ไทย สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๑๓.

ใสภาค สุวรรณ. ญาติกา. ๒ เล่ม. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, ๒๕๓๘.

หน่วยบริหารวิชาการยธรรมไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อารยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

ภาษาอังกฤษ

- Cuddon, J. A. A Dictionary of Literary Terms and Literary Theory. 4 th ed. Oxford : Blackwell, 1988.
- Lazarus, A., Macleish, A., and Smith, H. W. Modern English A Glossary of Literature and Language. New York : GROSSET & DUNLAP , 1972.
- Shaw, H. Dictionary of Literary Terms. New York : McGraw-Hill , 1972.

ภาคผนวก

เรื่องย่อ บุญเพรงพระหากสรรค์

ในสมัยแรกสร้างกรุงรัตนโกสินทร์ คนทุกกลุ่มเหล่าทั้งคนไทยและคนต่างชาติที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมการได้ช่วยกันสร้างบ้านเมือง ไทยได้แรงงานฝีมือคนบ้านลางของบัวไชเป็นกำลังสำคัญช่วยสร้างพระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม บัวไชบุตรสาวของหลวงมณีหัวหน้าบ้านลางมาช่วยทำงาน และได้พบกับหม่อมเพชรพระนัดดาของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช หม่อมเพชรรักบัวไชและได้พาบัวไชไปศึกษาวิชาความรู้ที่วังของพระองค์เจ้ากุหลิรหรือที่คนทั่วไปเรียกว่าเจ้าครองวัดโพธิ์ บัวไชได้รู้จักพยอมบุตรสาวข้าราชการมองผู้ย勇สมสันติชีวิตตามพระเจ้ากรุงถนนบุรีเมื่อคราวป่วยด้วยไข้ตั้งราชวงศ์ใหม่และเป็นหญิงสาวที่อาญาคำเปียงญาติผู้พิชิตบัวไชรัก ต่อมาพระปลังกลิมาเจ้าเมืองกำปอตเป็นกบฎพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดให้หม่อมเพชรเป็นแม่ทัพและโปรดให้อาญาคำเปียงไปลงครรภ์รังนี้

ในวันตรุษพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดให้จัดงานฉลองทั่วพระนครและจัดให้มีโรงทาน เจ้าชายเมืองมลายูได้พบบัวไชและพยอมที่มานั่งโรงทานเจ้าครองวัดโพธิ์กันไว้ตั้งแต่แรกพบ เจ้าชายขอให้เจ้าพระยาพระคลังทูลขอทั้งสองนางต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่เมื่อพระองค์ได้ทราบว่าบัวไชและพยอมมีคนรักอยู่แล้วจึงไม่พระราชทานให้ เจ้าชายลักษณ์ตัวบัวไชและพยอมโดยมีผ่องข้าราชบริพารตัวหนักเดียวกันให้ความช่วยเหลือ เมื่อถูกลักพาตัวมาอยู่บนเรือบัวไชและพยอมได้นำลงจากเรือว่ายน้ำมาถึงบ้านมองซึ่งเป็นบ้านญาติของพยอม บัวไชและพยอมตัดสินใจเดินทางติดตามหม่อมเพชรและอาญาคำเปียงไปเมืองกำปอต ทั้งสองปลอมตัวเป็นชายเดินทางเรือไปพร้อมกับสมิงจักรรายและพวงพ้อง ระหว่างทางได้ช่วยเหลือบุตรชายของพระปลังกลิมาที่หนีรอดจากการโจรตีของท้าวไทย บุตรชายของพระปลังกลิมาสำนึกรักในบุญคุณและสัญญาจะไม่ทำร้ายพวงพ้องของบัวไชและได้แอบหนีไปสมทบกับกองทัพเมืองกำปอต

หม่อมเพชรและอาญาคำเปียงตีเมืองกำปอตได้สำเร็จแต่พระปลังกลิมาหลบหนีไปได้ สmingจักรรายและบัวไชติดตามมาพบและบอกหม่อมเพชรให้ล่องเรือไปตามคลองหลังเมืองจังจันพระปลังกลิมาได้ ฝ่ายอาญาคำเปียงและพยอมจับบุตรชายพระปลังกลิมาได้ เมื่อยกทัพกลับพระนครพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานยศให้หม่อมเพชรและอาญาคำเปียง และพระราชทานบัวไชและพยอมให้แต่งงานด้วย ในวันที่สร้างเรือนหอพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการให้หม่อมเพชรและอาญาคำเปียงเป็นแม่ทัพไปร่วมกับพม่าในสงครามเก้าทัพหม่อมเพชรและอาญาคำเปียงจึงต้องไปร่วมอีกครั้งโดยมีบัวไชและพยอมเป็นกำลังใจ

เรื่องย่อ วัตถุไสินทร์

พกเกิดในตอนปลายสมัยรัชกาลที่ ๑ เป็นบุตรชายของเจ้าสัวนายเตาคนดีชาวจีน เมื่อแรกเกิดผู้เป็น老子ได้ทำนายว่าพกจะได้เป็นขุนนาง พ่อและแม่จึงตั้งใจสนับสนุนให้พกได้ทำงานรับราชการ พี่สาวของพกแต่งงานกับบุตรชายของพระราชนิจจัยขุนนางผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย พกจึงได้ทำงานกับคุณพระได้เรียนรู้วิชากฎหมายและได้เป็นวิชาในการทำงานรับราชการต่อไป และที่บ้านของคุณพระพกได้ขอพอกับข้องหลวงสาวของพระราชนิจจัย

ต่อมาระบุรัตสังหารผู้เป็นลุงได้เห็นความสามารถของพกตอนที่ไปตามจับโจรจึงได้ขอพกไปอยู่กับตนและให้ติดตามไปพึ่งข้อราชการในวัง เมื่อพกไปอยู่กับลุง ข้องได้หนีตามสนับสนานชายของเจ้าพระยามหาเสนา สมุหพระกลาโหมทำให้คุณพระราชนิจจัยเสียใจมากจนถึงแก่กรรม พกได้พاشนและข้องมาขอมาศพคุณพระทำให้สนผูกใจเจ็บพักตั้งแต่นั้น

พกวักเพียงบุตรสาวของปลัดทูลตลอดวันหน้า แม้ว่าสนจะขัดขวางแต่ในที่สุดพกและเพ็งก็ได้แต่งงานกัน ในสมัยรัชกาลที่ ๓ พกทำงานราชการเป็นข้าราชการตุลาการตัดสินคดีความและได้รับใช้เป็นพระยุค滥บาทอย่างใกล้ชิด ต่อมามาได้เกิดการจลาจลในเมืองญวนพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดให้ยกทัพไปปราบญวน พ่อพี่ชายของเพ็งและลุงของพกเสียชีวิตในสงครามครั้นนี้ ในรัชสมัยนี้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ามงกุฎซึ่งผนวชอยู่ได้ทรงตั้งธรรมยุติกนิกาย เรื่องธรรมยุติกนิกายขณะที่ยังเป็นเรื่องที่ทุกคนให้ความสนใจอยู่นั้น ก็ได้เกิดเรื่องร้ายแรงขึ้นคือพระลดาครได้เกลี้ยกล่อมพากล่าวให้มาเป็นไฟรพลสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอเจ้าฟ้ากรมขุนอิศรสรังสรรค์ เจ้าคุณบำรุงขุนนางผู้ใหญ่ผู้จังรักภักดีต่อเจ้านายผู้ดังตนเป็นศัตรูต่อเจ้าฟ้ามงกุฎเกลี้ยกล่อมพกให้สืบพยานต่อไปเรื่อยๆ เพื่อจะได้เกี่ยวโยงไปถึงพระเจ้าน้องยาเธอทั้งสองพระองค์ แต่พกไม่สนใจคำเกลี้ยกล่อมและได้ตัดสินความไปตามความจริง ท้ายที่สุดพระลดาถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิต ส่วนพระเจ้าน้องยาเธอทั้งสองพระองค์เมื่อสืบความแล้วไม่มีความผิด พกกลับบ้านด้วยความสบายใจแต่เพ็งไม่ได้อยู่ที่บ้านแล้ว เพ็งได้ตัดสินใจออกจากบ้านเพื่อให้พกมีภรรยาใหม่ เพราะเพ็งมีแต่ลูกสาว ไม่มีลูกชายให้พกได้สืบตระกูล แต่พกก็ยังคงเลือกเพ็งเป็นภรรยาเพียงคนเดียว

เรื่องย่อ บุรพา

แคร์วินแต่งงานกับอาเชอร์ ลินลีย์นายทหารที่จะเดินทางไปรับราชการ เป็นครูฝึกวิชาทหารแบบตะวันตกให้แก่กองทัพของพระบาทสมเด็จพระปินเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ราชอาณาจักรสยาม แต่แคร์วินล้มป่วยหันหัน อาเชอร์จึงต้องเดินทางไปก่อน ต่อมาก็ได้รู้จักกับพันเอกโอลันด์ และหม่อมเจ้าวิชชุประภาหรือจัสดินเจ้าชายสยามที่ได้มาศึกษาวิชาทหารที่อินเดียและเดินทางมาถึงอังกฤษ เมื่อพันเอกโอลันด์แต่งงานกับแม่รูปaticของแคร์วิน หุกคนได้เดินทางพร้อมกันสู่ราชอาณาจักรสยาม ระหว่างการเดินทางหม่อมเจ้าวิชชุประภาช่วยปักป้องแคร์วินจากภาร眷ลามของโอลันด์ แล้วทั้งสองคนได้สนิทสนมกันจนเกิดเป็นความรัก

เมื่อมาถึงสยามแคร์วินได้ทราบว่าอาเชอร์มีผู้หญิงคนอื่นคือ ชาล็อตต์ พาล์มเมอร์ แคร์วินต้องการหย่ากับอาเชอร์แต่ทุกคนไม่เห็นด้วย หม่อมเจ้าวิชชุประภาช่วยให้แคร์วินได้มาอยู่ในพระบวรราชวังทำหน้าที่สอนหนังสือและวิชางานฝีมือให้แก่ข้าราชการฝ่ายใน อาเชอร์ตัดสินใจกลับอังกฤษโดยเดินทางพร้อมกับญาติของแคร์วินที่จะไปjoinเดีย แต่แคร์วินให้ถอนนิญจ์รับใช้ของแม่รูปลดมตัวเข้าเรือแทนเธอ แคร์วินจึงอยู่เมืองไทยเพียงลำพังและได้แต่งงานกับหม่อมเจ้าวิชชุประภา พ่อแม่ และญาติพี่น้องของหม่อมเจ้าวิชชุประภาไม่เต็มใจให้หม่อมเจ้าวิชชุประภาแต่งงานกับแคร์วิน เพราะแตกต่างกันทั้งเชื้อชาติ ศาสนา ความเป็นอยู่ และสาเหตุที่สำคัญคือผู้ใหญ่ต้องการให้หม่อมเจ้าวิชชุประภาแต่งงานกับบัว พ่อและแม่ของหม่อมเจ้าวิชชุประภาไม่ยอมรับสละไก่ชาวดะวันตก แคร์วินจึงอยู่อย่างแบลกแยก หม่อมเจ้าวิชชุประภาต้องเดินทางไปกับคณะทูตไทยเพื่อเจริญสัมพันธ์ไม่ตีกับประเทศไทย อังกฤษ และต่อมาก็ต้องเดินทางไปเจริญสัมพันธ์ไม่ตีกับประเทศไทยเพื่อเจริญสัมพันธ์ไม่ตีกับประเทศไทย อังกฤษ และในวันนึงแคร์วินได้เห็นหม่อมเจ้าวิชชุประภาและบัวตักบาตรด้วยกันซึ่งเธอไม่สามารถตักบาตรร่วมกับสามีได้ แคร์วินแน่ใจมากว่าชื่นชอบหม่อมเจ้าวิชชุประภาแต่งงานกับบัวและกำลังจะมีลูกด้วยกัน และในวันนึงแคร์วินได้เห็นหม่อมเจ้าวิชชุประภาและบัวตักบาตรด้วยกันซึ่งเธอไม่สามารถตักบาตรร่วมกับสามีได้ แคร์วินแน่ใจมากว่าชื่นชอบหม่อมเจ้าวิชชุประภาและตัวเธอ มีความแตกต่างกันหลายอย่างทำให้ไม่มีวันอยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข แคร์วินจึงตัดสินใจกลับอังกฤษ เมื่อหม่อมเจ้าวิชชุประภาได้พาแคร์วินไปสิงคโปร์เพื่อเตรียมการรับเสด็จฯ พระบาทสมเด็จพระปินเกล้าเจ้าอยู่หัว แคร์วินขอให้ถอนนิญจ์รับใช้ของชาล็อตต์ ให้เธอ แคร์วินจึงได้กลับบ้านที่อังกฤษ หม่อมเจ้าวิชชุประปานไม่สามารถติดตามเธอได้ เพราะติดขัดพระบรมราชโองการที่ห้ามให้เจ้าชายในราชตระกูลเดินทางออกประเทศได้ถ้าไม่มีพระบรมราชานุญาต

เมื่ออยู่บนเรือแคร์วินทราบว่าเธอกำลังตั้งครรภ์ แต่แคร์วินก็ได้ตัดสินใจว่าจะเดินทางต่อไปถึงอังกฤษ ระหว่างการเดินทางแคร์วินล้มป่วยก็ได้ชาล็อตต์ดูแล เมื่อมาถึงอังกฤษชาล็อตต์

ส่งให้แล้วถึงอาเซอร์ อาเซอร์มาพบแครร์วินและยอมรับเป็นพ่อของเด็ก เมื่อแม่ของแครร์วินได้ทราบความจริงก็สนับสนุนให้แครร์วินอยู่กับอาเซอร์ แครร์วินคลอดบุตรชายให้ซึ่งว่าจัสดินน้อย หม่อมเจ้าวิชชุประภาเขียนจดหมายถึงแครร์วินให้เดอกลับสยาม แครร์วินเขียนจดหมายตอบว่าเธออย่างรักเข้าแต่เธอไม่กลับสยาม

แครร์วินอยู่กับอาเซอร์ที่ลอนדון วันหนึ่งชาล็อตต์มาพบแครร์วินเพื่อบอกว่าเธอจะเดินทางไปสยาม แครร์วินมองภาพวดานาดจิตวิญญาณของเธอที่ว่าดูบันแห่งนางฟากไปให้หม่อมเจ้าวิชชุประภา หม่อมเจ้าวิชชุประภาเขิงได้ทราบจากชาล็อตต์ว่าแครร์วินอยู่กับอาเซอร์แล้วและเข้าใจว่าแครร์วินมีลูกกับอาเซอร์ เวลาผ่านไปหม่อมเจ้าวิชชุประภามีบุตรชายหนูน้อยกับบัว ๓ คน บุตรชายคนโตชื่อ ม.ร.ว. อินทรธนุ แครร์วินมีบุตรสาวกับอาเซอร์อีก ๑ คน หม่อมเจ้าวิชชุประภาเขียนจดหมายถึงพันเอกโกรแลนด์อยู่เสมอและได้เล่าความเป็นไปในชีวิตและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในเมืองไทยให้พันเอกโกรแลนด์ทราบ พันเอกโกรแลนด์ได้มอบจดหมายทุกฉบับให้แครร์วิน เมื่อจัสดินน้อยโตขึ้นได้เรียนวิชาครรลองวิทยาที่มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์และได้เป็นเพื่อนกับเออร์เนสต์หรือม.ร.ว. อินทรธนุ ซึ่งหม่อมเจ้าวิชชุประภาได้ส่งมาเรียนที่อังกฤษและอยู่ในความดูแลของพันเอกโกรแลนด์ จัสดินน้อยพาเออร์เนสต์มาที่บ้านซึ่งขณะนั้นาอาเซอร์ป่วยหนักและได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา แครร์วินทราบว่าเออร์เนสต์เป็นบุตรชายของหม่อมเจ้าวิชชุประภาและบัว ม.ร.ว.อินทรธนุ เขียนจดหมายถึงพ่อเล่าเรื่องที่ได้พบแครร์วินผู้หนูน้อยที่เมืองไมาภาพวดานาดจิต เมื่อหม่อมเจ้าวิชชุประภาได้อ่านจดหมายก็แนใจว่าจัสดินน้อยเป็นลูกของตนจึงได้เขียนจดหมายเล่าความจริงให้บุตรชายได้รับรู้ แครร์วินได้เล่าให้ ม.ร.ว.อินทรธนุและจัสดินน้อยฟังถึงเรื่องราวในอดีต

หม่อมเจ้าวิชชุประภามีโอกาสเดินทางมาอังกฤษอีกครั้งเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับพระเจ้าลูกยาเธอในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช หม่อมเจ้าอยู่หัวที่จะเดินทางมาศึกษาในประเทศอังกฤษ บัวตัดสินใจบวชในบรรพชิตศาสนา หม่อมเจ้าวิชชุประภาได้อยู่กับแครร์วินอีกครั้งในช่วงระยะเวลา ๕ ปีสุดท้ายของชีวิตแครร์วิน

เรื่องย่อ ลูกทาส

แก้วเป็นลูกทาสในเรือนเบี้ยของพระยาไชยากร ขุนนางผู้ไม่สนับสนุนพระราชนิพิเกตกาล พระยาไชยากร มาโนชนานชาด และพากของบุญมีทาสในบ้านเดียวกันเกลียดชังแก้ว มีเพียง คุณน้ำทิพย์ที่ให้ความเมตตา แก้วแอบว่าไห้ข้ามฟากไปเรียนแพของพระนิติธรรมเพื่อศึกษาวิชา กกฎหมาย พระนิติธรรมเป็นนักเรียนนอกเรียนจบวิชากฎหมายจากประเทศอังกฤษและทำงาน รับราชการเกี่ยวกับกฎหมาย พระนิติธรรมให้ความรู้กฎหมายกับแก้วและสนับสนุนแก้วให้ได้ ทำงานรับราชการเมื่อได้เป็นไทร พระยาไชยากรได้ตั้งตนเป็นศัตรูกับพระนิติธรรมข้าราชการ ผู้สนับสนุนให้ทาสได้เป็นไทร

พระบาทสมเด็จพระปูเจ้าอยู่หัวทรงออกพระราชบัญญัติพิกัดเงชัยณอยุ ลูกทาสลูกไทรพุทธศักราช ๒๔๙๗ ให้ลูกทาสชายหนิงที่เกิดในปีจุลศักราช ๑๒๓๐ ปีมะโรง สัมฤทธิศักดิ์ ให้ลดเงชัยณอยุลงทุกปี อีกอายุ ๒๙ปีให้ลูกทาสพ้นค่าตัวได้เป็นไทร แก้วเกิดในปี มะโรงสัมฤทธิศักดิ์ได้เป็นไทรเมื่อมีอายุครบ ๒๑ ปี แต่พระยาไชยากรปกปิดพระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ ทaaS ในบ้านได้รับรู้มิเพียงแม่และแก้วที่รู้พระราชบัญญัตินี้ แก้วจึงตั้งใจศึกษาความรู้กฎหมาย กับพระนิติธรรมเพื่อจะได้เป็นวิชาความรู้ทำงานรับราชการในอนาคต เม้มว่าจะถูกพระยาไชยากร ลงโทษอย่างหนัก

ต่อมากลับจับได้ว่าฝ่าฝืนคำสั่งแบบข้ามไปเรียนแพพระนิติธรรม แก้วถูกเรียกเขียนอย่าง หนักและถูกขังในคุกทาส คุณน้ำทิพย์และช่วยเหลือแก้ว บุญเจ้มทาสในบ้านเดียวกันที่หลงรักแก้ว น้อยใจเมื่อรู้ว่าคุณน้ำทิพย์และแก้วรักกัน บุญเจ้มและบุญมีจึงบอกความเรื่องนี้แก่พระยาไชยากร พระยาไชยากรโกรธมากจึงให้บุญมีมาแก้ว แต่บุญเจ้มช่วยแก้วหนีจากคุกทาสและได้มาบุญมี พระยาไชยากรและคุณมาโนชิงได้ร้ายแก้วว่าเป็นทาสนีออกจากบ้านและมาคนตาย แต่บุญเจ้ม สารภาพความจริงแก้วจึงพ้นความผิด

เมื่ออายุครบ ๒๑ ปีแก้วได้เป็นไทรโดยสมบูรณ์ แก้วได้บวชเรียนตามที่เมื่อก่อนไว้ พระนิติธรรม และคุณแดงน้องสาว คุณน้ำทิพย์ แม่นิมภารยาน้อยพระยาไชยากร และแม่น้อมคอยช่วยเหลือแก้ว ต่อมากลับต้องสืบเพราะคอกลูกน้องของแก้วถูกคนของพระยาไชยากรและมาโนชิงมา แก้วได้เรียน วิชาดาบกับผู้เป็นตาของพระนิติธรรม เมื่อพระเจ้าลูกยาเธอ พระองค์เจ้าวพัฒนาศักดิ์ทรงจัดตั้ง โรงเรียนสอนวิชากฎหมาย พระนิติธรรมสนับสนุนให้แก้วได้เรียนในโรงเรียนนี้ แก้วได้ช่วย คุณน้ำทิพย์จากการชุดครัวของมาโนช มาโนชตกลงจากหน้าต่างรั้วนบนเสียชีวิต

เมื่อแก้วเรียนจบได้ทำงานรับราชการเป็นตุลาการศาลประจำกระทรวง ได้รับพระราชนิพิเกตกาล บรรดาศักดิ์เป็นหลวง แก้วได้มาสู่ขอคุณน้ำทิพย์ พระยาไชยากรซึ่งได้สำนึกผิดได้ยกคุณน้ำทิพย์ให้

แต่งงานกับแก้ว เวลาผ่านไปแก้วได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นพระยา ทุกวันที่ ๒๓ ตุลาคม ของทุกปีแก้วและคุณน้ำทิพย์ได้นำพวงมาลามาสักการะพระบรมราชูปถัมภ์ม้าเพื่อรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ทรงมีพระเมตตาเลิกทาส แก้วจึงได้เป็นไกและมีอนาคตที่ดี

เรื่องย่อ สีแผ่นดิน

ผลอยเป็นบุตรสาวขุนนางชั้นผู้ใหญ่เกิดในสมัยพระบาทสมเด็จพระปู儒จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพี่น้องต่างมารดาคืออุ่น ชิด เซย และพี่ชายร่วมมารดาคือเพิ่ม อุ่นนางรายาใหม่ให้ผู้เป็นพ่อ แม่จึงพาผลอยเข้าวังมาอาศัยอยู่กับเสด็จ เสด็จรักและเมตตาไม่ผลอยมาก ต่อมามาเม่เสียชีวิตผลอยจึงอยู่กับคุณสายและซ้ออยเพื่อนวัยเดียวกันที่ตำแหน่งของเสด็จเรื่อยมา ผลอยสนิทสนมกับครอบครัว ซึ่งซ้ออยและได้รู้จักกับเนื่องพี่ชายของซ้ออย ผลอยและเนื่องรักกันแต่เนื่องแต่งานกับผู้หญิงคนอื่น ต่อมาผลอยได้แต่งงานกับคุณเปรมนายทหารมหาดเล็กผู้มีฐานะร่ำรวย เมื่อแต่งงานแล้วผลอยได้ทราบว่าคุณเปรมมีลูกแล้วซึ่งอัน ผลอยรักอันเหมือนลูกของตน ต่อมาผลอยมีบุตรชายหนูนิคืออัน ซ้อด และประไพ ซ้ออย เพิ่ม และเซยมาเยี่ยมผลอยที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระปู儒จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คุณเปรมเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่ราชการ และคุณเปรมมีความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระปู儒เจ้าอยู่หัวอย่างยิ่ง เมื่อถูกฯเติบโคลุณเปรเม ให้อันเรียนทหารตามที่อันต้องการ และส่งอันและซ้อดไปเรียนเมืองนอก อันเรียนวิชาภูมายที่ ประเทศฝรั่งเศส ซ้อดเรียนวิชาอักษรศาสตร์ที่ประเทศอังกฤษและให้ประไพเรียนในเมืองไทย อันเรียนจดหมายแสดงความคิดเห็นเปรียบเทียบความเจริญของประเทศไทยและประเทศตะวันตก ทำให้คุณเปรมพอใจมาก ส่วนจดหมายของซ้อดจะเล่าชีวิตความเป็นอยู่ทำให้ผลอยสนใจกับซ้อด เช่นเดิม เมื่ออันเรียนจบได้พากลายชาวฝรั่งเศสกลับมาด้วยทำให้คุณเปรมไม่พอใจมาก ซ้อด เรียนจบได้กลับมาอยู่บ้านและอยู่กับผลอยตลอดเวลา

เมื่อพระบาทสมเด็จพระปู儒จอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสรวคต คุณเปรมเสียใจมากและเริ่ม เห็นอยู่หน่ายกับสิ่งรอบตัว คุณเปรมออกจากการและต่อมาระสบอุบติเหตุตigm้าเสียชีวิต อัน ให้ภารภากลับประเทศของตนและได้เข้าร่วมกับคณะราชภาร্তเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ.๒๔๙๕ ทำให้ญาติพี่น้องทุกคนไม่พอใจใจมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งอันซึ่งเป็นทหารประจำอยู่ที่อยุธยา อันเข้าร่วมกับทหารฝ่ายพระองค์เจ้าบวรเดชต่อสู้กับฝ่ายเปลี่ยนแปลงการปกครอง แต่ฝ่ายพระองค์เจ้าบวรเดชพ่ายแพ้ อันและทหารฝ่ายเดียวกันถูกคุณซึ่งเป็นนักโทษการเมือง อัน ต้องโทษประมาณ ๑๐ ปีจึงได้เป็นอิสระ หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.๒๔๙๕ พระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสรรเสริญสมบัติและเสด็จประทับต่างประเทศ อันซึ่งได้ เข้าร่วมเปลี่ยนแปลงการปกครองเจริญในหน้าที่การงาน ประไพแต่งงานกับสวีหัวหน้าของอัน เสวีเป็นคนที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ชีวิตแต่งงานของประไพจึงไม่มีความสุขเท่าใดนัก

ซ้อดทำงานรับราชการในกระทรวงได้ไม่นานก็ลาออก เมื่อถูกอัน ประไพและสวีว่ากล่าว ซ้อดได้ออกจากบ้านไปทำงานเหมือนแร่ที่ภาคใต้ เมื่อถูกอันได้รู้ว่าสวีเป็นคนไม่ดีก็เสียใจที่สนับสนุน ประไพให้แต่งงานกับสวี อันและผลอยต้องการให้ออกกลับบ้านเพราะสังคมโกลครังที่ ๒ ได้

ขยายมาถึงเมืองไทย ข้อดตอบจดหมายว่าเมื่อทำงานสำเร็จจะกลับมาอยู่บ้าน พลอยทราบว่า อันมีภารยาและบุตรชายหนิงก์ให้พำนากอยู่ที่บ้าน พลอยดีใจมากเมื่อได้ทราบว่าอันพันโทจะได้กลับบ้าน แต่ต่อมาก็ได้ส่งข่าวว่าอันดีไม่สนับยามากและเสียชีวิตด้วยไข้มาลาเรีย พลอยเสียใจมากจนล้มป่วยและสูขภาพไม่ดีเรื่อยมา อันกลับมาอยู่บ้านและได้บวชให้อุดและเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่อีกรัง

ข่าวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันนัมหิดลนิวติพรานครเมื่อสองครั้งที่ ๒ ยุติทำให้พลอยมีสุขภาพดีขึ้น พลอยชวนข้อยและญาติพี่น้องไปรับเสด็จ ข่าวเสด็จพระราชดำเนิน เยี่ยมเยียนประชาชนทำให้พลอยมีกำลังใจดีขึ้นเรื่อยมา แต่แล้วในวันหนึ่งพลอยได้ทราบว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันนัมหิดลสวรรคต พลอยเสียใจมากและเสียชีวิตเมื่อได้ทราบข่าวสวรรคต

เรื่องย่อ รั่มจัตุร

แม่นวัดเกิดในสมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นบุตรสาวขุนนางกรมช่างสิบหมู่มีครอบครัวที่อบอุ่นต่อมานั่งสาวยังคงน้ำเสียงดี แม่นวัดเสียใจมากจนล้มเจ็บและเสียชีวิตพ่อจึงฝ่าฟ้าให้คุณหยดดูแล วัดจึงได้เข้ามาอยู่ในวังที่ตำแหน่งของเสด็จ วัดสนิทสนมกับกลุ่มหลานสาวของคุณหยด เสด็จก็ทรงรักและปรานีหวานมาก นามพืชายต่างมารดาดังคงมาเยี่ยมวัดเสมอต่อมาพ่อของวัดเสียชีวิตจากจึงอยู่ในวังเรื่อยมา เจ้านายพระองค์หนึ่งซึ่งเป็นพระญาติของเสด็จขอแต่งงานแต่ขาดปภิเศษ ต่อมาวัดได้แต่งงานกับคุณอรรถนักเรียนนอกพืชายของอุชาซึ่งเป็นข้าหลวงตำแหน่งเดียวกัน พระบาทสมเด็จพระมหามนตรีทรงสถาปนาเจ้าอยู่หัวขึ้นครองสิริราชสมบัติเป็นพระมหาชนชัยธรรม์พระองค์ที่ ๖ แห่งราชวงศ์จักรี พระองค์ทรงย้ายมาประทับที่พระราชวังพญาไท เจ้านายพระองค์คือนากย้ายมาอยู่วังข้างนอก ในพระบรมหาราชวังได้โปรดตำแหน่งต่างๆ กลับได้แต่งงานและออกมารอยู่ข้างนอกวัง ทั้งนั้นและกลับมาเยี่ยมวัดอย่างสม่ำเสมอ

วัดมีบุตรชายหนิงคือเอ้อมวงศ์ อารีย์ อรรถนพและอารยา อารีย์อยู่ในความดูแลของอุชาเป็นเด็กที่เอาแต่ใจตนเอง เอ้อมวงศ์ได้ทุนเล่าเรียนหลวงไปเรียนวิชากฎหมายที่ประเทศไทยฝรั่งเศส เมื่อเอ้อมวงศ์เรียนจบกลับเมืองไทยได้ร่วมมือกับคุณอรรถเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ.๒๔๙๕ ซึ่งต่อมากุณอรรถเสียใจมากที่ตนได้ร่วมเปลี่ยนแปลงการปกครองเพราในภายหลังคณะเปลี่ยนแปลงการปกครองแตกแยกความสามัคคีและมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมและพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสละราชสมบัติ วัดได้รับเลี้ยงเด้อญหรือเอญบุตรสาวของนวมซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับอารีย์ แม่นวัดเป็นนักแสดงจิ้งจกให้อุชาและอารีย์ดูถูกเอญ อารีย์ไปเรียนที่เกาะหมายเมืองกลับมาเป็นสาวที่ชอบออกงานสังคม คุณหลวงคนหนึ่งที่ชอบพอกับอารีย์เปลี่ยนใจมาชอบเอญทำให้อุชาและอารีย์ไม่พอใจมาก เอญตัดสินใจออกจากบ้านเดินทางไปเผยแพร่ศาสนาคริสต์กับคณะมิชชันนารีและเสียชีวิตในต่างแดน อรรถนพเรียนวิชาทหารได้ปรับและเสียชีวิตในสงครามอินโดจีน เอ้อมวงศ์ อารีย์ และอารยาได้แต่งงานมีครอบครัว

คุณอรรถและเอ้อมวงศ์เจริญในหน้าที่การทำงาน แต่คุณอรรถเสียใจที่ประชาธิปไตยไม่ได้ดำเนินไปอย่างที่คาดหวังไว้ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอนันตมหิดลทรงพระศรัทธาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชขึ้นครองสิริราชสมบัติแต่พระองค์ต้องเสด็จกลับต่างประเทศเพื่อทรงศึกษาต่อ ต่อมาระบองค์เสด็จนิวิติพระราชเพื่อประกอบพระราชพิธีราชภิเชกสมรสและพระราชพิธีบรมราชาภิเชก คุณอรรถและวัดติดตามข่าวของพระองค์และเฝ้ารอวันเสด็จฯ แต่คุณอรรถเสียชีวิตก่อนที่จะได้เฝ้ารับเสด็จฯ พระองค์ วัดปลาบปลื้มปิติที่เมืองไทยมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นมิ่งขวัญของประชาชนสืบต่อเรื่อยมาและในบ้านปลายชีวิตวัดได้เสียชีวิตอย่างสงบ

เรื่องย่อ ญาติกา

ญาติกาเป็นตอนต่อจากเรื่องสายโลหิตซึ่งเป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์ตอนเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ ในเรื่องสายโลหิตหลวงเทพและลำดวนพี่ชายและพี่สาวของขุนไกรและดาวเรืองถูกกว่าดัดต้อนไปpm่า ก่อนจะจากกันขุนไกรและหลวงเทพสัญญาต่อกันว่าขอให้ดาวของหลวงเทพกลับมาอยู่ร่วมกันกับดาวของขุนไกรที่เมืองไทย ดาวของหลวงเทพเป็นดาวหักสลักนามว่าทอง ดาวของขุนไกรสลักนามว่าจันทร์เป็นชื่อบุตรชายคนโตของตน ดาวเรืองได้มอบดาวของขุนไกรเป็นมรดกแก่ลูกหลาน และได้ตกทอดมาถึงชั้นลูกหลานที่มีชีวิตอยู่ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ลูกหลานที่รักษาดาวคือเจ้าคุณและภรรยาซึ่งมีบุตรชายคนเดียวคือบ่าว บ่าวเป็นคนที่มีนิสัยกล้าหาญในเชิงนักเลง บ่าวรักนวลลูกสาวเจ้าเมืองเพชรบูรณ์แต่พ่อของนвлไม่ยอมยกให้ เพราะรังเกียจบ่าวที่มีนิสัยนักเลง พ่อแม่ของบ่าวและแม่ของนвлเห็นใจลูกจึงให้ทั้งสองคนแต่งงานกันและย้ายไปอยู่ที่ภาคใต้เพราบัวรับราชการที่หัวเมือง นвлทำงานหนักเพื่อสร้างฐานะจนล้มเจ็บและเสียชีวิต บ่าวจึงส่งลูกสาวทั้งสองคนคือพวงแสเดและร้อยทองพร้อมกับดำเนินการเดินทางกลับบ้านปู่และย่าที่กรุงเทพฯ เมื่อต้นพวงแสเดเลือกเข้าไปศึกษาวิชาความรู้ในวัง ส่วนร้อยทองได้เรียนหนังสือในโรงเรียนและเรียนจนจบวิชาชีพครู

ชาวลักษร้อยทองและสงผู้ใหญ่มาสูข้อ สร้อยทองไม่ได้รักษาแต่ยอมแต่งงานด้วย เพราะความกดดันแต่ต้องปู่และย่า ชีวิตแต่งงานของชาวลักษร้อยทองไม่มีความสุขเท่าใดนัก ชาวลักษร้อยไม่ได้รักษาแต่ต้องปู่และย่าที่กรุงเทพฯ เมื่อต้นพวงแสเดเลือกเข้าไปศึกษาวิชาความรู้ในวัง ส่วนร้อยทองซึ่งเป็นนักเรียนดีเด่นได้ตั้งครรภ์จึงรักและเข้าใจชาวลักษร้อยมากขึ้นและได้มาพบชาวลักษร้อย แต่ชาวลักษร้อยไม่สบายมากและเสียชีวิต สร้อยทองจึงอยู่กับบุญ ย่าและพวงแสเดที่กรุงเทพฯ

ก่อนลูกชายสร้อยทองเกิด สร้อยทองผันว่าเจ้าคุณไกรสีห์พาหลวงเทพมาฝากไว้กับตน สร้อยทองคลอดลูกเป็นผู้ชายตั้งชื่อว่าชาวลา ชาวลาได้เรียนวิชาการทหารที่ประเทศอังกฤษ ในปี พ.ศ.๒๔๗๕ ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ชาวลาซึ่งยังเรียนอยู่ที่อังกฤษเขียนจดหมายถึง สร้อยทองเล่าถึงความคิดเห็นของตนที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อชาวลา เรียนจบได้กลับเมืองไทย ต่อมากลับมาอยู่ที่กรุงศรีอยุธยา สร้อยทองสูญเสียบุญเด็กที่ต้นเลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก บุญช่วยบังสร้อยทองไม่ให้ถูกระเบิดจึงเสียชีวิต เมื่อสองความโลกครั้งที่ ๒ ยุติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันนั้นทรงหิดลินวิตประเทศไทยสร้างความปลาบปลื้มปิติแก่ สร้อยทอง พวงแสเด ชาวลาและประชาชนทุกคน แต่แล้วพระองค์เสด็จสรวงคต ประชาชนทุกคน เศร้าโศกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง

ต่อมารัฐบาลได้เปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย ชาวลาได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยอัครราชทูตฝ่ายทหารประจำประเทศไทย สร้อยทองและชาลาจึงได้มารึ่งประเทศไทยและนำดาบของเจ้าคุณไกรสีห์ติดตัวมาด้วย สร้อยทองและชาลาติดตามหาดาบของหลวงเทพโดยสืบจากลัครายเดียวหรือลัคราไทย เพราะจำนวนภราษยาของหลวงเทพเป็นนางลัครในราชสำนักอยุธยาแต่ก็เห็นหมดความหวังเพราเวลาได้ผ่านมาหลายร้อยปีแล้ว พม่าข้ายราชธานีหมายครั้งและพม่าได้ตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษลัคราไทยจึงขาดราชสำนักอุปถัมภ์ ชาวลาได้รู้จักม่านแก้วหูงูสาวที่มีเชือสายเจ้านายพม่าและมีเชือสายไทย ชาว拉กม่านแก้วตั้งแต่แรกพบ ชาวลาและม่านแก้วช่วยกันสืบค้นลัคราไทยและคนไทยที่มาอยู่ในประเทศไทยตั้งแต่สองความเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่๒ แต่ก็ไม่สำเร็จ จนกระทั่งชาวลาได้มาริทั้งบ้านของม่านแก้วได้พบดาบของหลวงเทพและได้พบกับพ่อของม่านแก้ว ชาวลาจึงได้ทราบว่าม่านแก้วเป็นลูกหลานของหลวงเทพและลำดวน ชาวลาได้แต่งงานกับม่านแก้วและนำดาบของหลวงเทพกลับเมืองไทยก่อนที่ชาวลาจะย้ายไปเป็นผู้ช่วยอัครราชทูตฝ่ายทหารประจำประเทศไทยอังกฤษ

เรื่องย่อ ส่องผึ่งคลอง

ทับทิมกำพร้าแม่ตั้งแต่เล็ก ปู่ซึ่งเป็นขุนนางทหารชั้นเจ้าพระยา ย่าและนางเสมพี่เลี้ยงจึงเป็นผู้ดูแล ทับทิมมีญาติผู้ใหญ่คือลุงเขย ป้ายสุน และมีญาติลูกพี่ลูกน้อง ๓ คนคือสาร เพื่อง และโกเมนซึ่งเป็นคนเกียจคร้านและไม่ตั้งใจเรียนหนังสือ ลุงเขยและนายเจ้มภารຍารองไม่ชอบทับทิม เพราะทับทิมเป็นเด็กหัวแจ้ง ต่อมาย่าของทับทิมเสียชีวิต ปู่เป็นผู้ดูแลและให้ทับทิมได้เรียนต่อคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คุณฉัตรลูกข้องคุณหญิงปลีมเพื่อนของป้ายสุนชอบเพื่องและขอให้เพื่องเรียนต่อแต่เพื่องไม่ยอมเรียนคุณฉัตรจึงแต่งงานกับรำพึง เพื่องได้แต่งงานกับญาติห่างๆ แต่ชีวิตแต่งงานไม่มีความสุข สารแต่งงานกับผสานซึ่งเป็นคนมีเดี๋ยวภายนหลังข้อโงกรัพพย์สินของป้ายสุนไปจนหมด

ปู่เสียชีวิตเมื่อทับทิมเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๓ ลุงเขยไม่ต้องการให้ทับทิมเรียนต่อ เพราะไม่ต้องการให้ทับทิมเรียนสูงกว่าลูกของตน ทับทิมต้องขายฝากรัพพย์สินของแม่ไว้กับคุณหญิงปลีม จึงได้เรียนจบ เมื่อเรียนจบทับทิมได้ทำงานเป็นครู ทับทิมได้รู้จักคุณลานบุตรชายพระยานินธิธรรม พิทักษ์ตั้งแต่ตอนที่ปู่พาทับทิมไปบ้านของคุณลาน คุณลานถูกคุณหญิงอิ่มแม่เลี้ยงรังแกตั้งแต่เล็ก ผู้เป็นพ่อเป็นกำลังใจให้คุณลานเรียนจบคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อคุณลานเรียนจบได้ทำงานกระทรวงยุติธรรมและได้แต่งงานกับทับทิม แม่เลี้ยงคุณลานไม่ชอบทับทิม เพราะทับทิมยากจนและกดขี่ข่มเหงทับทิม คุณลานและทับทิมได้กลับมาอยู่ที่คลองstanแต่ต้องยกบ้านมาอยู่อีกฝั่งหนึ่ง คุณฉัตรและรำพึงเป็นมิตรที่ดีของทับทิมและคุณลานเรื่อยมา ต่อมาก็ได้เกิดสัมภានาด้วยกัน คุณลาน ทับทิมและคนไทยต้องอยู่ในภาวะยากแคร้นจนกระหั้ง生死ได้ยุติลง

ลูกทั้งสามคนของป้ายสุนไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต ทรัพย์สมบัติหมดลง ทับทิมสูญเสียลูกคนแรก เพราะแม่เลี้ยงของคุณลานผลักเก็บตกบันได เมื่อทับทิมพื้นหินมาก็ได้ทราบเข้าวัวร้ายอีกครั้งคือเข้าวัวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันนัมหิดลสววรคต ต่อมาก็ขึ้นของคุณลานหายขาดกับแม่เลี้ยง คุณลานได้เป็นผู้พิพากษา คุณลานและทับทิมมีลูกชาย ๓ คน ลูกทุกคนล้วนประสบความสำเร็จในชีวิต

เรื่องย่อ ราตรีประดับดาว

เกดหญิงสาวบ้านท่าหิน จังหวัดเพชรบุรีบรรยายไว้ผู้มีฐานะดีได้แต่งงานกับคุณนาถ นายทหารชั้นผู้ใหญ่ของกองทัพบกซึ่งได้มาประจำอยู่ที่เมืองเพชรบุรี คุณนาถได้เลื่อนยศเป็น พันโท บรรดาศักดิ์เป็นคุณพระแต่ต้องย้ายไปประจำที่อุดรธานี เกดคลอดบุตรชายตั้งชื่อว่าเนตร แต่เนตรสูขภาพไม่แข็งแรง เกดตัดสินใจอยู่กับลูกที่เพชรบุรีให้คุณนาถเดินทางไปก่อน ขอให้เนตรแข็งแรงจึงจะติดตามไปที่หลัง เกดกับลูกจึงผลัดพากจากคุณนาถนับตั้งแต่นั้น

คุณนาถแวงมาเยี่ยมเดชเพื่อนักเรียนนายทหารที่กรุงเทพฯก่อนที่จะเดินทางไปอุดรธานี เดชและภรรยาจัดงานเลี้ยงที่บ้าน คุณนาถจึงได้รับเชิญร่วมงานและได้เนื้อทองเป็นภรรยาอีกคน คุณนาถพาเนื้อทองไปอยู่ที่อุดรธานีด้วยกันและลีมเกดกับลูก

คุณนาถช่วยราชสำนักล้านคำจับกบฏที่นีมาเมืองไทย คุณนาถได้รับยศและตำแหน่งสูงขึ้น เป็นพันเอกพระยาวิเศษสิงหนาทและได้ย้ายมาอยู่ในกรุงเทพฯ เกดทราบข่าวนี้จึงติดตามมาหา คุณนาถที่กรุงเทพฯโดยไม่ทราบว่าคุณนาถมีภรรยาใหม่ เกดได้อาศัยที่บ้านเจ้าคอมำพันซึ่ง เป็นบุตรเจ้าเมืองเพชรบุรีและเป็นเจ้าคอมในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าคอมำพันให้ความอุปการะเกดเป็นอย่างดี เจ้าคอมำพันมีน้องชายคนเล็กคือณธัญช่องทำงานเป็น นักหนังสือพิมพ์ ณัฐแต่งงานกับสุนหราัยแต่ชีวิตครอบครัวไม่มีความสุข ณัฐรักเกดตั้งแต่แรกพบ และพอยใจที่เกดรักลูกชายของณัฐ

เมื่อคุณนาถและเนื้อทองมาอยู่ในพระนครได้เข้าบ้านหลังใหญ่อยู่และได้จัดงานเลี้ยงเพื่อ ฉลองตำแหน่งใหม่ของตนที่ได้เป็นพันเอกพระยาวิเศษสิงหนาท และเดชที่ได้เป็นพันเอกพระยา เทพอัคนี ภรรยาของเดชขอให้เจ้าคอมำพันลงคนมาช่วยในงานเลี้ยง เจ้าคอมำพันซึ่งรู้แล้วว่า เกดจะได้พบกับสามีจึงส่งเกدمาร่วมงาน เกดจึงได้พบกับคุณนาถและได้ทราบว่าคุณนาถอยู่กับ เนื้อทอง คุณนาถไม่ได้ตัดสินใจว่าจะรับเกดและลูกมาอยู่ด้วยเพียงแต่อกหักให้เกดพาลูกมาพบ ใน วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๗๕ เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เดชหรือพันเอกพระยา เทพอัคนีเข้าร่วมเปลี่ยนแปลงการปกครอง ในคืนวันที่ ๒๓ คุณนาถไปพบเดชเพื่อห้ามเพื่อนไม่ให้ เปลี่ยนแปลงการปกครอง ในเวลาเดียวกันนั้นเกดพาลูกมาพบคุณนาถแต่ถูกเนื้อทองไล่ให้กลับไป เดชไม่พอใจคุณนาถที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงการปกครองจึงย้ายคุณนาถไปประจำ อยู่ที่นิคราชสีมา เจ้าคอมำพันให้คุณนาถซื้อบ้านสวนที่บางโพให้เกด บ้านของเกดเป็นศูนย์รวม ของญาติพี่น้องที่มาจากเพชรบุรีและมีความเป็นอยู่ที่มั่นคง คุณนาถมาหาเกดที่บ้านบางโพ ได้พบลูกชาย คุณนาถรักลูกมาก ในขณะเดียวกันคุณนาถเริ่มระอาเนื้อทองที่มักตัดพ้อคุณนาถที่ ไม่ได้เข้าร่วมเปลี่ยนแปลงการปกครอง และเนื้อทองเล่นการพนันอีกทั้งไม่เคราะญ้ำติผู้ใหญ่ของ คุณนาถ

ต่อมาได้เกิดกบฏบวรเดช พันเอกพระยาเทพอัคนีไสร้ายคุณนาถว่าอยู่ฝ่ายกบฏและคุณนาถได้หายตัวไป ทุกคนคิดว่าคุณนาถเสียชีวิตแล้ว เนื้อทองเป็นภารຍาน้อยของพ่อเลี้ยงอินคำสามีใหม่ของสุหร่าย พ่อเลี้ยงอินคำทับตีเนื้อทองเมื่อไปเล่นการพนัน คุณนาถแอบซ่อนตัวอยู่ที่บางโพ คุณนาถได้ปรับความเข้าใจกับเกดและมอบตัวเพื่อสู้คดีในศาล ผลปรากฏว่าคุณนาถไม่มีความผิด และคุณนาถรู้ว่าเนื้อทองไม่ได้รักตนจริง คุณนาถจึงอยู่กลับมาอยู่กับเกดและลูกอย่างมีความสุข

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุกิญญา ยงศิริ เกิดวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่จังหวัดบุรีรัมย์ สำเร็จการศึกษาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๔๑ และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาภาษาไทย ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีเดียวกัน